

Toto právo zástavní nezachovává účinnost proti vydražiteli ani v tom případě, že s výtěžkem při exekučním prodeji nebylo naloženo způsobem v §§ 283 a násl. ex. ř. uvedeným a že pronajímatel neuplatnil své právo v exekučním řízení řádným způsobem. Pokud dovolatel upírá žalobci oprávnění k této žalobě, jest uvést, že předmětem postupu dle § 1393 obč. zákona mohou býti i práva plynoucí z příklepu podle § 278 ex. ř.

Čís. 8626.

Práva třetích osob k předmětům postiženým prozatímními opatřeními jest uplatniti sporem. Cenu předmětu takových sporů zahájených podle §§ 37 a 402 ex. ř. jest určiti podle § 57 j. n.

Pronajímateli nepřisluší proti vydražiteli vnesených věcí zákonné zástavní právo pro dlužné nájemné a nebyl oprávněn zakročiti o zájemné popsání vnesených svršků. Domáhati se bezúčinnosti zájemného popsání jest oprávněn i ten, komu vydražitel postoupil nárok na vydání vydražených věcí.

Žaloby podle § 37 ex. ř. nebo podle §§ 37 a 402 ex. ř. nejsou vázány na podmínky § 228 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 17. ledna 1929, Rv II 491/28.)

Dr. F. vedl k vydobytí své vykonatelné pohledávky proti manželům Karlu a Marii H-ovým exekuci zabavením movitostí, jež pak ve veřejném prodeji koupil a napotom prodal Karlu K-ovi. Věci zůstaly i po dražbě v místnosti, již měli manželé H-ovi najatu od Oskara G. Oskar G. zažaloval napotom manžele H-ovy o zaplacení dlužné činže a vymohl si zájemné popsání věcí podle § 1101 obč. zák. Žalobou, o niž tu jde, domáhal se Dr. F. a Karel K. proti Oskaru G-ovi, by bylo zájemné popsání svršků prohlášeno proti nim za bezúčinné. **Procesní soud** prvé stolice vyhověl žalobě Dr. F-a, žalobu Karla K-a zamítl. **O d v o l a c í s o u d** nevyhověl odvolání žalovaného, vyhověl však odvolání Karla K-a a uznal podle žaloby i ohledně něho.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání žalovaného, pokud šlo o žalobce Karla K-a a odmítl je, pokud šlo o žalobce Dr. F-a.

D ů v o d y:

Jak již odvolací soud ve shodě s rozhodnutími čís. 5227 a 7224 sb. n. s. dovodil, jest práva třetích osob k předmětům postiženým prozatímními opatřeními uplatniti sporem. I hodnotu předmětu takovýchto podle §§ 37 a 402 ex. ř. zahájených sporů jest určiti podle § 57 j. n. (srovnej kromě jiných rozhodnutí čís. 3767, 4707 a 8147 sb. n. s.). Není tedy v těchto případech odvolací soud po rozumu § 500 c. ř. s. povolán k tomu, by oceňoval předmět sporu, leda že hodnota zabavených věcí nedosahuje výše pohledávky vymáhané. Učinil-li tak, jest toto ocenění pro otázku přípustnosti dovolání nezávažno. Ježto jde v tomto

případě o zajištění pohledávky 1.800 Kč a předmět sporu nemá tedy výši nad 2000 Kč, bylo podle § 502 třetí odstavec c. ř. s. dovolání žalovaného, pokud jde o žalobce Dr. F-a, odmítnouti. Ve věci samé, pokud jde o Karla K-a, stačí dovolatele odkázati na rozhodnutí dovolacího soudu ze dne 17. ledna 1929, Rv II 435/28-1, čís. sb. 8625, které bylo učiněno ve sporu mezi týmiž spornými stranami. Nepřísluší-li dovolateli proti vydražiteli zákonné zástavní právo pro dlužné nájemné, jak v rozhodnutí Rv II 435/28-1 dovozeno, nebyl oprávněn podle dekretu dv. kanc. ze dne 5. listopadu 1819, čís. 1621 sb. z. s. zakročiti o zájemné popsání vnesených svršků. Že zájemné popsání jest po případě mocným zásahem do práv třetích osob, nikoliv úkonem, na nějž žalobce by vůbec nemusil reagovati, patrně jest mimo jiné z toho, že třetí osoba byla by jinak nucena disponovati oněmi věcmi svémocně bez ohledu na zájemné popsání, které v článku XIII. čís. 6 uv. zák. k ex. ř. jest označeno jako prostředek k z a j i š t ě n í nájemného a pachtovného a které tudíž vzhledem k čl. XXVII. uv. zák. k ex. ř. a k § 402 ex. ř. musí býti respektováno i třetími osobami, pokud se tyto způsobem zákona odpovídajícím, t. j. podle zásady § 37 ex. ř. cestou sporu nedomohou bezúčinnosti tohoto opatření. Jinak by mohl býti právní pořádek vážně otřesen. S druhé strany nejsou žaloby podle § 37 ex. ř. nebo podle §§ 37 a 402 ex. ř. vázány na podmínky § 228 c. ř. s. Zájem na zjištění nepřípustnosti exekuce nebo prozatímního opatření jest dán již tím, že byl povolen anebo se již vykonává ten který druh exekuce nebo prozatímního opatření. Dovovatel upírá dále Karlu K-ovi oprávnění k podání této žaloby. Ale ani tu nelze dovolateli přisvědčiti. Žaloba Karla K-a není opřena o to, že tento má proti Dru F-ovi, vlastníku věcí, o něž jde, obligační nárok na jich odevzdání z důvodu kupní, nájemní neb podobné smlouvy s Dr. F-em, nýbrž o to, že mu Dr. F. postoupil své nároky ze sporu a z exekuce a že mu zejména postoupil nárok na vydání věcí, jež vydražil v exekuci. Karel K. vzhledem k předpisu § 1394 obč. zák. vystupuje tedy na obranu vlastních práv a není věc taková, že by si na základě obligačního poměru jen mezi ním a Dr. F-em působícího osoboval oprávnění zakročiti o ochranu věcných práv Dr. F-a. Nezávažno jest, zda procesním úkonem Karla K-a dojde fakticky také k ochraně práv Dr. F-a. Že i práva dražbou nabytá mohou býti předmětem postupu, bylo již řečeno v citovaném rozhodnutí. Posléze nelze nic dovoditi ve prospěch dovolatelův ani z toho, že by takto mohlo dojít k celé řadě vybavovacích sporů. Dovovatel musí nésti důsledky toho, pustí-li se do beznadějných sporů, jinak má mocnou ochranu v § 45 c. ř. s. Nemohlo býti proto dovolání vyhověno, pokud jde o žalobní nárok Karla K-a.

Čís. 8627.

Stvrdí-li obchodník obchodníku zaplacení účtů a neučiní-li ani ústně, natož písemně výhrady ke stvrzení, jest v tom spatřovati vzdání se even-